

זמני השבת

הדלקת נרות

17:12

צאת שבת

18:12

רבינו תם

18:48

מחמצי עממי שבת

עלון
498

עורך העלון: נדב אלהדיך

שבת פרשת תרומה

מתוך עלון משולחן שלמה

המחבר: רבינו שלמה יהודה בארי שליט"א
הגאון הינוקא

שלוות הנפש

ר' יהודה שוילי שליט"א

האדם צריך להכיר מעלת עצמו

כתוב בתורה (פר' קדושים) "דַּבֵּר אֶל כָּל עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם קְדוֹשִׁים תִּהְיוּ כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם".

נראה לפרש בס"ד פסוק זה על דרך הדרש, דהקב"ה מצווה על האדם שיהא קדוש, ואם אמור יאמר האדם מי אנכי שדורשים ממני להיות קדוש, התשובה היא "כי קדוש אני", שכל אדם צריך לומר לעצמו שאני אדם קדוש ואני יכול לעשות מצוות ומעשי"ט. ולא כמו שהיצר הרע מנסה לרמות אותנו שכביכול איננו יכולים ועבודתנו פגומה, אלא קדוש אני!. והובא בהקדמה לקונטרס נחלת יהודה מצוה בו יותר מבשלוחו.

"מזמור לתודה" (א).

ידוע שבאמירת המזמור נהפך לו לזכות מה שנגזר עליו, וכן ע' מ"ש בפניני יהודה פר' בא (במאמר "ולא אתן למשחית לבוא לבתיכם") בענין הטל"ה שבנ"י לקחו ושחטו לעיני המצריים עובדי הפסילים והכבשים. וביארנו בס"ד שבזכות האמונה ניצלו, וכמ"ש רבינו בחיי שלא הדם ממית או מחיה ששמים על המשקוף אלא בזכות האמונה ע"ש. ועפ"ז נ"ל בס"ד דהוה הטלה טל"ה טוב להודות לה' להשם ית"ש על כל דבר שמגיע לאדם יאמר משהוא לטובה ובזכות זה יגאל ובזכות זה נזכה גם ליגאל בעז"ה ונזכה ונחזה בביתא משיח צדקינו בב"א. אמן ואמן.

וידידי ר' נ"ב פרחן הי"ו הוסיף דטלה גם ר"ת טוב ה' השם לכל. וזה על אותו הדרך הנ"ל דע"י האמונה שהקב"ה עושה ועשה ויעשה רק טוב אמיתי מושלם לאדם. ויה"ר שנוכה לאמונה תמימה זו, ואבינו מלכנו אל תביאנו לא לידי נסיון ולא לידי ביוזן. אמן. ויה"ר שנוכה לגאולה השלימה בב"א.

ניתן להאזין

למסרים ופנינים קצרים ממחבר הטור שליט"א
במספר 077-4017828 שלוחה 13

הקדשת השבוע

לעילוי נשמת
אשר מסעוד בן עזיזה

ה' יתברך - בדומה לקדושת בית המקדש, והיה אצלם בחינת המנורה והשולחן ולחם הפנים וכיוצא. ולכל זה באו מכח האמונה בקרבה והאהבה שיש בין ישראל לבורא ב"ה.

האמונה היא השער הראשון לקרבת ה', וכל שנוכנס האדם יותר בשערי עבודתו יתברך, כך הולכת וגודלת אמונתו בה' ברוך הוא יותר ויותר, וגדולי וצדיקי הדורות שהיו עיני העדה, זכו לדרגות של שלימות באמונה.

ולהבין מהי אמונה, אפשר לנו לצייר כדוגמת הענין שנעשה עם יונה הנביא. על אף שכבר מששת ימי בראשית התנה הקב"ה על הליותן שיציל את יונה (פדר"א פ"י, מדרש יונה), לא ניצל יונה הנביא אלא ע"י אמונתו ודביקותו בה' ב"ה. כל אדם יוכל לדמות זאת בנפשו, כיצד הוא נמצא בסערה גדולה בלב הים הגדול, וישנה חשיכה גדולה וברקים וקולות רעמים אדירים, ובתוך השתקפות הברקים הוא רואה חיות ים גדולות ועצומות, ולמי היה קורא ברגע הזה, האם היה מרים עיניו לשמים לבקש עזרה מה' ברוך הוא, או שדעתו היתה מתערבבת וזועק בקריאה לבשר ודם. וככל שאדם מקדש ומטהר את עצמו והולך ובוטח כולו אך ורק על גודל רחמיו יתברך בכל דבר וענין, ואינו מצפה ופונה לבשר ודם, הוא יכול לראות את השגחת ה' בעיניו, ולזכות להנהגה של ניסים ונפלאות.

ההקדשה הנרכזית:

לעילוי נשמת:

הרב אורי זוהר בן גולדה זצוק"ל
אסתר בת נח"ל. שם טוב בן אסתר ד"ל
הרב חיים אבישלום הכהן בן בלנקה
אשר מסעוד בן עזיזה

לרפואה שלמה:

מו"ר הרב ישראל מאיר יוסף בן אסתר, מו"ר הרב דוד שלום כציר בן ויקטוריה, שירה בת אביגיל אלה, הרב בנימין דוב בן סימון, זכריה בן אפרים, אברהם אלברט בן בלינה, משה בן בלינה לרפואת הרבנית מינא צפורה בת הדסה, אסף בן מרים, מרים בת אסתר, אביב ואוראל שיוזב לזרע קודש בר סימון. להצלחת אייל אליה ומשפחתו היו. העלון מוקדש להצלחת עם ישראל ברוחניות ומשמיות ולגאולה שלמה בקרוב אמן

בית המקדש היה מקור החיים, ששם היה משכנו של הא"ל ברוך הוא אדון השמיים והארץ, ודרכו גילה את מלכותו בעולם הזה. מטרת הבריאה כולה ותכליתה היא, שיהיה לה' ברוך הוא בית שעל ידו הוא ישכון בתוכנו, וכעת שנחרב בית המקדש, עיקר משכן ה' והגילוי שלו יתברך נמצא בתוכינו, בלבב כל אחד ואחד מזרע ישראל.

אמנם מפני החורבן שעיקרו חורבן הדעת, ותמעטו הלבבות, ואין הדבר בגילוי שלבב ישראל הוא משכן לכבודו ותפארתו יתברך. אין אנו יכולים להבין את גודל הריחוק שנעשה מזמן חורבן בית המקדש, וכמה ה' יתברך חפץ להיות עימנו בגילוי, ברחמים ואהבה אין קץ, והוא ממתין שנעורר לבבינו לאהבה אותו ונשיב את הלב אליו יתברך, ותהיה מחשבתנו איך לעשות לפניו יתברך נחת רוח, ונהיה כולנו באחדות, ואז יהיו כל הלבבות מוכשרים לגילוי אורו יתברך, ונזכה לדבוק בו יתברך, ויהיו כל בקשותינו לנחת רוח לפניו.

אין מציאות של יהודי רחוק, לכל יהודי יש קשר עצום לאין שיעור לה' יתברך. כל יהודי בכל מצב אשר יהיה, ובכל מדרגה שהוא, ובכל מקום שהוא מונח, שם ה' יתברך נמצא איתו ושומע אותו וקרוב אצלו מאד מאד, מבלי שום ריחוק חס ושלום. וככל שנתפלל אליו ונחשוב עליו יתברך, נבין כמה הוא ברוך הוא - נורא ונשגב ולא יכילהו שום שכל והגיון, כל רעיון וכל הבנה, כי השכל האנושי הקרוץ מחומר ונמצא בתוך מגבלת הזמן - לא יוכל להבין משהו מהא"ל הגדול ברוך הוא, לכן העיקר באמונה הוא שידע שהש"ת נמצא בסמוך אליו ואוהב אותו וקרוב אצלו תמיד, רק שמפני חורבן בית המקדש אין הדבר בגילוי.

והצדיקים זכו שכל גופם היה משכן לשכינה הקדושה, שבכל האיברים ובכל הגידים האיר אצלם אור ה' ברוך הוא, ודרכם שרתה השכינה בישראל. וככל שזכו להשגות ומעלות ומדרגות גדולות ונשגבות, כך גם האיר בהם יותר ויותר אור

לשבור את המחיצות

מסילת ישרים עם פרוש של מו"ר מרן גרן הראשון לציון הגאון הרב שלמה משה עמאר שליט"א

הראשל"צ
ורבה של ירושלים

ולשבור כל המחיצות המפסיקות בינו לבין קונו הן הנה כל ענייני החומריות והתלוי בהם.

האדם צריך להקפיד להסיר את המחיצות החוצצות בינו לבין ה' יתברך, לא להניח שום מחיצה, לשבור אותן, צריך שתהיה לאדם שאיפה לזה. באמת זה נראה קשה, אך זו חובה המוטלת על כל אדם. יש שחושבים שזו הנהגה המיוחדת רק לקדושי עליון גאונים וצדיקים מדורות קדמונים, אבל זו טעות, כי התורה אומרת "ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כולכם היום", הדבקות בה' לא נאמרה רק לגדולים או רק לצדיקים, זו חובה של כולנו אי אפשר להתעלם מזה. כל אדם מחוייב להסיר את המחיצות שבינו לבין קונו.

צריך להתבונן ולשים לב מהן המחיצות הללו, כי עיקר המחיצות נבנות מעצם החומריות של האדם. כל זמן שהאדם מרגיש תאוה חומרית הרי שיש הפרדה בינו לבין ה' יתברך, יש נפילה, צריך להגיע למצב של "משכני אחריו נרוצה", שהנשמה שולטת בגוף, שהנשמה דקדושה כל כך שולטת בחומר עד שמגיע למצב שכל רצונותיו הם רק אך להתקרב אל ה' יתברך, שגם הרצונות הגשמיים שלו, צד החומריות שלו ירצה בזה. ה' נתן לנו את החומר הזה כדי שנהפוך אותו לקדושה, זה רצונו, זה העונג האמיתי, זה הנועם שיש לקב"ה מהמעשים שלנו.

כתוב "ויהי נועם ה' אלהינו עלינו", מסביר המלבי"ם, שאנחנו מתפללים, שהנעימות של ה' תהיה על ידנו, ויהי נועם ה' עלינו - שאנחנו נהיה אלה שעושים לו את הנועם. אמרתי על דבריו, שהא בהא תליא, כשאנחנו זוכים לעשות בנעימות אז גם ה' מביא את הנועם שלו, גם הוא משרה שכירתו עלינו, מידה כנגד מידה. ואין אפשרות שיהיה נועם ה', שיונעם לו ישתבח שמו, אלא רק על ידי בני ישראל, אין משהו אחר. וזה על ידי שעושים את מעשיו, שנדבקים במדותיו, כשהופכים את החומר לקודש, שגם הגוף ימשך אחריו. באותה שעה שגם החומר נמשך אחר ה' יתברך, הוא רואה שעשינו יצירה חדשה, שהרי הוא נתן לנו עפר מן האדמה עם מעט מים, רוח ואש, ואנחנו העלנו ורוממנו אותו לקדושה, זו יצירה חדשה. בדיוק כמו שלוקחים חיטה וטוחנים אותה לקמח, ואחר כך מוסיפים מים ומעט תבלינים, לשים ומסדרים צורות, אופים ויוצאות חלות יפות, נפלא מאוד מה שיצא מהקמח שהיה אבק דק. זה מה שה' רוצה מאיתנו, שהעפר שלנו שממנו נוצרנו עם מים, רוח ואש, ארבעה יסודות שפה הם נראים אונייט, עיניים, ידיים ורגלים, את כל זה ניקח ונהפוך לקדושה, נהפוך לחלק מאיתו יתברך. לא רק הנשמה שהיא חלק אלוה, אלא שגם הגוף יהיה חלק ממנו יתברך, זו המטרה וזה נועם ה'. אז "שמח ה' במעשיו", ה' מתפאר בבניו שנתן להם מעט חומר והם הפכו אותו לקדושה.

כאייל תערוג

מו"ר הגאון הרב אייל עמרמי שליט"א

ראש מוסדות
"כאייל תערוג"

להתאמץ בתפילה יותר מכל המצוות כי זה פוגע ביצר הרע ומוריד שפע אלוקי לאדם
בעל "מאור ושמש" כותב: "ידעו בני עמנו שעיקר מלחמת היצר הרע אל האדם היא על התפילה", היצר הרע שומר את כל הטילים, הפצצות והיריות שלו על התפילה של האדם, ואפילו אם האדם יילך לשיעור תורה, היצר הרע לא יפריע לו כמו שהוא מפריע לו בתפילה. "וגם אם ירבה האדם לעסוק בתורה ולעשות מצוות, גמילות חסדים ולהחזיק ביד אביון", היצר הרע לא ילחם כל כך עם האדם על החסד והצדקה. "לא ישים כל תוקף מלחמת ועל האדם מפני שזה לא יסלק את היצר מכל וכל, אבל אם יעמוד איש ישראלי לשפוך שיח נוכח פני ה' ומקבל עול מלכות שמיים ואמרי פיו יביעו ממקור לבבו בלי תערובות סיג מחשבה הפוסלת וילהיב לבבו לנועם ה', הנה על זה יציא היצר כל עוזה להילחם ולבלבלו כי זה יגע עדין להכניעו יותר מכל המצוות, וע"כ יראה האדם להתגבר בזה ואם יראה כי כבד ממנו הדבר להתפלל תפלה כזו ישוב בתשובה שלימה על חטאת נעוריו ויתעצב אל לבו על מעלו אשר מעל למרות בה' ועל ידי זה יסיר מסך המבדיל בינו לבין אלוקיו ואז יוכל לחזות בנועם דרך התפלה". אם האדם מצליח להתרכז בתפילה אז הוא יורה ביצר הרע "פצצת אטום", ולכן היצר הרע ינסה להפריע לאדם כמה שהוא יכול. האדם צריך לעשות כל שביכולתו לכוון בתפילה ולהישאר בענווה, ובזה הוא מצליח להוריד לעצמו את כל השפע, וכמובן לשמח את ה' יתברך!!!

ממתק לשבת - תרומה

מו"ר הגאון הרב שלמה בצרי שליט"א

רב קהילה וראש כולל
בבית כנסת בית יוסף
רח' גלבוע 11 גבעתיים

"דבר אל בני ישראל ויקחו אליך תרומה מאת כל איש אשר ידבנו ליבו" לכאורה בפרשה הבאה פרשת תצוה שם בורא עולם אומר למשה רבינו בדרך ציווי לצוות את בני ישראל ולא בדיבור כמו שכתוב: "ואתה תצווה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך ולהעלות נר תמיד" מדוע? ביאר מורינו ורבינו הרב חיים אבישלום הכהן זצ"ל: דבר שהוא תרומה חד פעמית לבית המקדש כגון כלי כסף וזהב קל יותר ליתן ולכן לא כתוב לשון ציווי מה שאין כן כאן בפרשה הבאה תצווה "להעלות נר תמיד" שהוא באופן תמידי וקבוע הוא דבר הצריך חיזוק ולכן נאמר כאן לשון ציווי, וכמשל שאומרים לאדם שיתרום בנין לשיבה והיא תיקרא על שמו זה קל לו יותר מאשר לתרום כל חודש לאחזקת הישיבה.

רמזי הפרשיות

מקובל בשם רבינו הקדוש "החווה מלובלין" ז"ע שאמר רמז נאה על הפרשיות: בא, הוא ימים ראשונים של פסח, בשלח, הוא ימים האחרונים ז' וח' של פסח, יתרו, מתן תורה, הוא חג שבועות, משפטים, הוא ראש השנה ויום הכיפורים ימי המשפט, תרומה, הוא רמז לסוכות כדוגמת אהל המשכן, שהיה ארעי, תצוה, כנגד חנוכה שמן זית זך, כי תשא, כנגד פורים וכמו שאמר בגמרא (מגילה י"ג): הקדמתי שקליכם לשקלי המן.

"ועשית מגורת זהב טהור" (כ"ה-ל"א)

על המגורה נאמר במדרש, היא היא דכתיב "פתח דברך יאיר". אומר הגר"א מוילנא, במגורה היו שבעה קנים, וכנגד זה בפסוק ראשון שבספר בראשית ישנן שבע תיבות. היו בה גם אחד עשר כפתורים, וכנגדם יש בפסוק הראשון שבספר שמות אחת עשרה תיבות היו במגורה תשעה פרחים, וכנגדם יש בפסוק ראשון שבספר יקרא תשע תיבות. גובהה של המגורה היה שבעה עשר טפחים ומשהו, וכך גם בפסוק הראשון שבספר במדבר יש שבע עשרה תיבות. עשרים ושנים גביעים היו במגורה, וכנגדם עשרים ושתיים תיבות בפסוק הראשון של ספר דברים. וזה נרמז בפסוק, "פתח דברך יאיר" (תהלים קי"ט ק"ל), אור המגורה על כל חלקיה, מרומז ב"פתח דברך", בפסוקים הפותחים את חמשת חומשי התורה.

"ונחת על השולחן לחם פנים לפני תמיד" (כ"ה ל')

ר' משה לייב מסאסוב היה אומר, שעניינו של לחם הפנים, הוא להורות, שעל שולחנו של כל אחד ואחד, מישראל צריך להימצא "לחם תמיד", דהיינו, פת המצויה ומזומנת להשביע נפשו של עני ורעב. מנהג חסידים בצרפת, היה לעשות משולחנם ארון לקבורה, ללמד שהאדם לא יקח בידו ולא ילוונו בעמלו, אלא הצדקה שפיו, והטובה שעשה על שולחנו, בהחיותו לב נדכאים.

"ועשו ארון עצי שיטים וכו' וציפית אותו זהב טהור" (כ"ה י-יא)

העץ הוא מן הצומח, אשר מתפתח ללא הרף ונושא פירות, ומאידך, הזהב הוא החומר העמיד ביותר, אינו נרקב, אינו מחליד ושומר על תכונותיו מול כל השפעה חיצונית. הארון מרמז על התורה שיש לה גם את תכונות הזהב, כלומר, שהיא נצחית ועומדת לעולם, ועומדת איתנה מול רוחות זרות, ויש בה גם את תכונת העץ באשר היא מבלבלת ופורחת שהיא האדם העוסק בה מחדש את עצמו, וצומח ללא במוצא בה עומק לאי תכלית. כותב המלבי"ם: עשרת הדברות כתובות על שני לחות אבנים, מחציתם עוסקות במצוות שבין אדם למקום, ומחציתם במצוות שבין אדם לחבירו, ואומרת התורה "ופניהם איש אל אחיו" - מכוונים זה לזה. אין אפשרות לקיים מצוות שבין אדם למקום ללא עם המצוות שבין אדם לחבירו, וכן להיפך.

זהב וכסף ונחושת (כ"ה ג)

כותב המגיד מדובנא בספרו "אהל יעקב", "ודע לך, זה שה' בחר כסף וזהב וכדומה לעשות לו באמצעותם משכן, אין זה מאהבת ה' אותם חלילה, אלא מחמת שיקרים הם בעיני האדם. וכשאדם מנדב דבר האהוב לו, ממילא הוא נותן את אהבתו לה', וכשמצטרפות כל האהבות של כלל מישראל, נעשה מהן בית לשכינה, כנאמר (שיר השירים ג, י) "עמודי עשה כסף רפידתו זהב מרכבו ארגמן תוכו רצוף אהבה".

לעילוי נשמת: אורית בת טובה, מו"ר מרן הגאון ר' עובדיה יוסף זצוק"ל מו"ר מרן הגאון ר' מנדכי אליהו זצוק"ל, הרבנית ספירית חיה בת בתיה, אסתר בת לונה מו"ר הרב חיים אבישלום הכהן (החלב) בן בלנא.

לציווג הגון: אליהו חדר בן אסתר, אורטל בת מיכל, אליהו בן אהובה, תום בן אורית.

לרמואה והצלחה: מו"ר הרב חיים רבי בן שרה, בלהה בת מרים מרים בת אסתר, אסף בן מרים, שמחה בת אסתר, רות מירה בת שמחה, גד בן דליה אילת, שלמה בן לבנה, אברהם בן בייגה.